Ч. 114. Неділя 5 червня (23 мая) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Администрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Буджетова комісия. — Нарада провідників клюбів. — Цісар в Босні і Герцеґовині. — Вибори на Угорщині.

Вчерашне засїданє палати послів тревало коротко. Палата відослала проєкт закона о корпусї вояків до комісиї і ухвалила відтак закон о забороні нічної роботи женщин в промислових підприємствах. Закон той має війти в житє з днем 1 січня 1911. — Вкінци перевела палата дискусию над наглячим внесенем п. Лїсого над долею ткачів. Слїдуюче засїданє палати відбуде ся дня 8 с. м. о годинї 10 рано.

Буджетова комісия радила над буджетом міністерства судівництва. Реферував др. Ґломбиньский про центральний заряд і адміністрацию і взивав правительство, аби як найскорше приступило до відкритя нових судів окружних, повітових і промислових та аби приспішило ревізию ґрунтових книг в Галичинї і на Буковині. Промовляли ще п. міністер судівництва гр. Гогенбурґер і др. Крамарж. Слїдуюче засїданє відбуде ся нинї.

Провідники клюбів займали ся на вчерашній нарадї справою полагодженя буджету; роблено ріжні предложеня в справі скороченя дискусиї. П. Корошец протестував против всякого скороченя буджетових розправ. П. Крамарж предкладав, аби резолюциї для всіх міністерств обговорити разом по скінченій буджетовій дискусиї. Президент Паттай заявив, що виготовить плян на основі континґентованя часу промов і полученя міністрів в 4 ґрупи. Буджетова дискусия в повній палатї має розпочати ся слїдуючої пятниці. Палата відбуде слїдуючого тиждня засїданя також в середу і четвер. Вкінци президент візвав послів опозицийних сторонництв, аби відкликали свої наглячі внесеня з причини короткости часу на буджетову дискусию.

Про побут Цісаря в Сараєві доносять тамошнї часописи: Насамперед удав ся Цїсар до католицкої катедри, де его приняв архієпископ Штадлєр з численним духовеньством. Відтак удав ся до православної церкви, до магометаньского мечета, жидівскої синаґоґи і протестантского собора. Серед шпалїрів великої товпи народа, котрий видавав оклики в честь Цїсаря, поїхав Монарх до ратуша, де ждала на него депутация громадскої репрезентациї. Цїсар висказав ся з признанем про архітектуру будівлї, до котрої будуть зроблені адаптациї для соймових саль. Записавши своє імя в золотій книзї міста, вернув Монарх до конаку, де о годині пів до 7-ої відбув ся двірский обід.

Про принятє депутациї пишуть дневники, що оно тревало годину довше, як сподївали ся. Провінциял оо. Францїшканів показав Цїсареви плащ султана Магмуда Факіга, котрий Францїшкани отримали від султана в 1465 р. разом з розпорядженєм, на основі котрого признано католикам релїґійну свободу. Президента „Спанїолів“ (Жидів їшпаньского походженя) питав Монарх про їх число і громаду, а коли один з членів депутациї „Спанїолів“ запитаний, чим займає ся, відповів, що він „капіталїст“, Цїсар розсьміяв ся і сказав: „Приємне занятє“.

З провідниками музулман і католиків говорив Цїсар про роботу сойму і кілька разів зазначив з притиском, що єму дуже залежить на правильнім функционованю сойму.

Вкінци заявив Монарх начальникови краю ґенералови Варешанїнови: „Впевняю вас, що по тім, що тут бачу, чую ся о 20 лїт молодшим“.

Ріттерова історія.

З англійского — Марк Твейна.

(Конець).

Єго смерть тревала досить довго; у него була дивна житєва сила, незвичайна конституция. Я взяв собі столець і ґазету, сів собі побіч него і взяв ся читати. Принагідно вихилив я чарку горівки: се було конечне задля холоду; але я зробив се по части тому, бо видів, як він при кождім лику ждав, що дам і єму троха. Я читав голосно: головно видумані вісти про людий, що одним ликом горівки і теплою купілю уратували ся з над гробу і повернули до житя. Так, мучив ся він довго і тяжко перед смертю — три години і шість мінут від часу, як задзвонив дзвінок.

Проймаючий холод трупарнї простудив мене на скрізь; він спричинив і приспішив новий напад недуги, яка вже частїйше находила на мене, але аж до сеї ночи все скоро переминала. Той чоловік убив мою жінку і дитину, а за три днї від нинї піду й я за своїми коханими. Се нїщо — Боже, який солодкий сам спомин про се! — я спіймав єго, коли хотів утекти зі свого гробу і втрутив єго назад у той гріб.

По тій ночи перележав я цїлий тиждень у ліжку; але коли знов підвів ся на ноги, вишукав я в реєстрі трупарні адрес дому, в якім занедужав Адлєр. Я думав, що Адлєр, як свояк Кріґера, забрав єго річи. Я хотів конечно відшукати собі Кріґерів годинник. Але в часї, коли я лежав недужий, розпродано Адлєрові річи і они розійшли ся — всї окрім кількох старих листів і безвартних дрібниць. При помочи сих листів відшукав я одного Кріґерового сина — одинокого свояка, якого він лишив по собі. Він має тепер трицять лїт, з заводу швець, вдовець з кількоро дрібними дїтьми і мешкає в Манигаймі, ул. Королївска, ч. 14. Не кажучи єму причини, давав я єму від того часу дві третини своєї пенсиї на прожиток.

Що-ж до годинника, то послухайте, що за дивні річи діють ся. Я шукав довше як рік із великою мукою і накладом по цілій Німеччині, дістав єго і був невимовно радий: я отворив єго і не знайшов нїчого. Певно, чейже міг я подумати, що той шмат паперу не зістане там на віки. Я погордив тодї годинником разом зі скарбом Кріґера — тепер мав би я гроші для Кріґерового сина.

Остатної ночи почув я, що скоро вмру. Я палив усї безвартні папери; і дивіть! з одного звитка Адлєрових листів, який я вперед не досить уважно переглянув, вилетіла отся довго пошукувана картка! Я пізнав єї від разу; на ній було написано:

„Кіньска стайня з цегли з камяним фундаментом, в середмістю, на розї Орлєаньскої улицї і торговицї; ріг від сторони суду — четвертий ряд, третий камінь. Подай там відомість і скажи, кілько їй прийде!“

Ось возьміть се, і заховайте добре. Кріґер сказав менї, що той камінь можна відсунути, і що він впущений у північній стїнї будинку, в четвертім рядї з гори, третий камінь від заходу. За ним сховані гроші. Він сказав, що кінцеве реченє, се ключка для забаламученя, коли-б папір дістав ся в невластиві руки. Ся ключка, здаєть ся, збаламутила й Адлєра.

А тепер прошу вас, коли будете відбувати подорож по Міссісіпі, відшукайте сї укриті гроші і відішлїть Адамови Кріґерови під поданою адресою. Они зроблять єго богатим чоловіком, і я буду спокійнїйше лежати в гробі, коли буду знати, що зробив усе можливе для сина того чоловіка, який хотів ратувати мою жінку і дитину, — хоч моя рука вбила єго, коли порив мого серця був би звернув ся для єго оборони і услуги.

— Отсе вам історія Ріттера, — сказав я до своїх приятелів Роджерса і Томпсона, з якими я по повороті з Европи плив по Міссісіпі. Коли я скінчив, настала глубока, важка тишина, що тревала довший час; потім висипали оба правдивий перехресний огонь зворушених огонь зворушених і здивованих окликів з причини незвичайних подій сего оповіданя і ті розпити тягли ся так довго, аж їм віддиху забракло. Потім стали мої приятелї спокійнїйші і випускаючи ще від часу до часу припадкові сальви, попадали в мовчанє і задуму. Може з десять мінут тревало мовчанє: потім сказав Роджерс мов сонний:

Кореспонденти дневників, котрі говорили відтак з членами депутациї, оповідають: Шеріф Арнавтович, один з провідників національної магометаньскої партиї так означив становище музулман: „Ми не розуміємо безвзглядної опозициї і будемо попирати правительство, коли оно не буде ділати против нашого добра; в противнім разі станемо в опозициї. Наша лучність з сербскою партиєю істнує дальше — ми згідні в усіх справах з вимком аґрарної, бо Серби домагають ся примусового увласненя хлопів, а музулмани ніколи на те не пристануть. Годимо ся також з Хорватами з вимком одної точки: не хочемо прилученя Босни до Хорватиї“.

Як відносять ся Магометани до Цісаря, про се сьвідчить отсей факт: Коли з нагоди приїзду Цісаря частина Сербів противила ся декорациї домів, Магометани заявили: „Від 400 літ, від коли Босну завоював султан Магмуд, ні один монарх не відвідав сего краю. А теперішний володар, як тільки обняв власть, сейчас прибув до нас, щоби нас відвідати і особисто переконати ся про се. Тому повинні ми приоздобити наші доми“.

Вчера о годині 5¾ рано виїхав Цісар з Сараєва до Мостару в Герцеґовині. Населенє Сараєва приготовило Монархови сердечне прощанє. Ріжним функционарям, визначним личностям і паням переслав Цісар перед від'їздом подарунки.

В дорозі задержав ся поїзд на стациї Коніца 15 мінут. Цісаря витано тут торжественно. До Мостару прибув Цїсар в полудне. На двірци відбуло ся торжественне повитанє. Серед войскових шпалірів удав ся Монарх до цісарскої кватири в готели „Наремта“. О год. 1 уділяв Цїсар авдиенциї. Приймив духовеньство, корпус официрский, бурмістра, представителів віроісповідних громад, урядників і т. ин.

О годині 3½ по полудни Цїсар в товаристві начальника краю ґен. Варешаніна відбув проїздку по місті, витаний всюди з одушевленєм. О 4½ по полудни від'їхав Цїсар до Відня.

До години 7 вечером звістний був вислід виборів з 390 виборчих округів на Угорщині. Вибрано 238 послів з правительственної партиї, 46 Кошутівців, 37 Юштівців, 13 з партиї людової, 7 немадярских народностий, 17 безпартийних з р. 1867 і 10 з р. 1848, 2 демократів, 2 з партиї селяньскої і 1 християньско-суспільника. В 17 округах відбудуть ся тїснїйші вибори. Так отже правительство гр. Кіна-Гедерварі'ого може сьвяткувати сьвітлу побіду.

Новинки.

Львів, дня 4 червня 1910.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский вернув нині рано з Відня до Львова.

— **Іменованя.** П. Мінїстер справедливости іменував директора карного заведеня у Вісьничу, Емілія Смітку, старшим директором заведеня для мужчин у Львові.

— **Зі шкіл руск. тов. педаґоґ.** Приватні і вступні іспити до висших кляс Виділової школи ім. Т. Шевченка і жіночої семинариї учительскої відбудуть ся перед фериями в днях 24 і 25 червня, по фериях в днях 2 і 3 вересня. — Вступні іспити на I рік семинариї і до I кл. виділової відбудуть ся перед фериями дня 29 червня (евент. також і 30 червня), по фериях дня 31 серпня і 1 вересня по полудни. — Вписи до всїх трех шкіл Р. Т. П. (се в до обох висше згаданих і повної школи вправ) відбудуть ся в днях 29—31 серпня. При тій нагоді подаємо також до відома, що Інститут сьв. Ольги буде в слїдуючім роцї шкільнім значно розширений (для 80—100 учениць) і найде приміщенє в окремім великій каменици лиш на сю ціль призначенім. — Дирекция.

— **Вписи до жіночої семинариї учительскої** і до школи вправ СС. Василиянок в Станиславові улиця Заболотівска ч. 13 відбудуть ся перед фериями від 22 до 28 червня а по фериях від 27 до 31 серпня 1910.

Семинария отворена на підставі дозволу Є.Е. п. Мінїстра ісповідань і просьвіти з дня 30 жовтня 1909 Ч. 40.102 відповідає всім вимогам державних семинарий. — Дирекция.

— **Репертуар руско - народного театру** в Бережанах під дирекциєю Й. Стадника. — (Саля „Сокола“).

В неділю, дня 5 червня с. р. „Марійка“, ческий народний образ зі співами Мрштіка.

В понеділок, дня 6 червня с. р. „Відьма“, феєрия в 5 відслонах зі співами і танцями Яновскої.

— „Десять тисяч долярів! — а по довгій хвилї додав: Десять тисяч — се купа золота.

Зараз потім запитав Томпсон:

— Пішлете єму гроші зараз?

— Так, — сказав я. — Дивне питанє!

Не було ніякої відповіди. По якімсь часї спитав Роджерс непевно:

— Всї? — То значить, — я думав лиш —

— Певно, всї.

Я хотів говорити більше, але замовчав, бо у мене почали виринати ріжні думки. Томпсон говорив, але мої думки були деинде, і я не розумів, що они говорили; але я чув, як Роджерс говорив:

— Так, і менї так здаєть ся. Се повинно-б бути цілком досить, бо не розумію, яка в тім его заслуга.

Зараз перебив єму Томпсон поетизуючи:

— Оглядаючи річи при сьвітлї, то се більше як досить. Подумай лише — пять тисяч долярів! Гей, він не зуміє видати сих гроший за ціле своє житє! І они могли би єму легко зашкодити, а може й довести его до згуби — треба і на се звернути увагу. Хто знає, як дуже-б він забарив ся пропустити їх? Тоді замкне буду, зачне може ще пити, бити діти, попаде на иньші бездорожа і буде падати все низше й низше —

— Так, так і є, — перебив єму Роджерс із запалом, — я бачив таке не раз, не сто разів — я якже, більше як сто разів. Коли хочеш трутити такого чоловіка в пропасть, дай єму лиш гроші в руку — того одного досить! А коли се не зведе его, не відбере єму всю честь, усю самоповагу і т. д. тоді не знаю людскої вдачі — чи не так, Томпсоне? А хоч би єму дати лиш одну третину з сього; гей скорше як за шість місяців —

— Скажи радше, що скорше, як за шість неділь, — сказав я, загріваючи ся і перебиваючи. — Як би ті три тисячі долярів не були в певних руках, із яких він не міг би нічого взяти, то він і так не дотягнув би до шести неділь, як —

— Розуміє ся, що ні, — сказав Томпсон. — Я писав книжки для того рода людий; як лишень дістануть гроші в свої руки, — допустім, три тисячі долярів, або дві тисячі —

— Рад би я знати, що почав би той швець із двома тисячами долярів? — запитав Роджерс поважно. — Чоловік, що там тепер у Мангаймі, окружений рівними собі, жиє цілком задоволений, їсть чорний хлїб з таким смаком, який може дати лишень труд і праця, і уцтиво, честно і з чистим серцем тїшить ся своїм скромним житєм; і стоїть висше — так, виразно кажу, стоїть висше від тих усїх тисячів, що ходять в оксаміті й шовку і кружляють у пустій, безмисній іграшці суспільности — але нехай его хто лиш раз спокусить, нехай покладе перед него лише тисячу пятьсот — вистарчить, щоб збити его з пантелику, зломити его пильність і завести его до шинку, звідси на улицю, звідси в дім убогих, звідси в —

— На що нам брати на себе сей злочин, мої панове? — перебив мене поет поважно і благаючи. — Він чує себе щасливим там де є, і таким, яким є. Всяке почутє чести, любови ближнього і високої, сьвятої, доброї волї накликує, жадає і приказує нам полишити его в спокою. Отсе правдива дійстна приязнь.

По деякій дальшій гутірці виявило ся, що кождий із нас має в серци деякі сумніви що до полагодженя сеї справи. Ми почували очевидно всї, що щось повинні післати бідному шевцеви. Над сею точкою застановляли ся ми довго, і нарешті рішили післати єму кольоровий олеодрук.

Але коли вже здавало ся, що все в порядку, вирину́ла нова трудність: я зрозумів, що они оба надіяли ся, що я поділю ся з ними грішми по рівній части. Се було менї зовсім не до шмиги; я сказав, що буде добре, коли оба они разом дістануть половину. Роджерс сказав на се:

— Хто був би в загалї дістав що будь, як би не я? Я зробив перший натяк — бо інакше швець був би дістав все.

Томпсон сказав, що єму мигнула та сама гадка, лише що Роджерс перший висловив єї.

Я відповів, що менї прийшла ся гадка так само скоро і без нічиєї помочи. — Я думаю може поволи, — сказав я, — але певно.

Наша розмова перейшла в суперечку, потім у бійку, в якій кождому з нас дістало ся таки порядно. Коли я по можности впорядкував свою одіж, подав ся я (в дуже кваснім настрою) на поклад корабля. Там застав я капітана і промовив до него так приязно, як лише міг па се здобути ся:

— Я прийшов, капітане, попращати ся; маю намір висїсти коло Наполеона.

— Де висїсти?

— Коло Наполеона.

Капітан засьміяв ся, але коли покмітив, що я не настроєний до жартів, споважнів і додав:

— Чи се ви на правду говорите?

— Цілком на правду.

Капітан поглянув на лоцманьску будку і сказав:

— Він хоче висїсти коло Наполеона.

— Коло Наполеона?

— Так каже.

— О духу великого Цезаря!

Лоцман підійшов до нас, а капітан сказав:

— Вуйку, наш добрий приятель хоче висїсти коло Наполеона.

— Ну, в такім разі — —

— Але що се значить? — перебив я єго. — Чи коло Наполеона не можна висїсти, коли хто хоче?

— Ей, там до лиха, хиба не знаєте? Нема вже ніякого Наполеона, від кількох літ. Ріка Арканзас прорвала береги, знищила все і понесла в Міссісіпі!

— Забрала все місто? Банки, церкви, вязниці, друкарні, суди, театр, товариство асекурацийне, стайні — все?

— Все. Не минуло одної чверть години. Не лишило ся ні кола, ні двора — ані каміня, ані деличя, ані одної цеглини — окрім одної шопи і одного цегляного комина. Наш корабель пливе власне тепер туди, де було середмістє; он там той комин — все, що лишило ся з Наполеона. Отсї густі ліси по правій руцї були колись добру милю дороги за містом. Погляньте лиш — подивіть ся горі рікою — чи не правда, тепер пізнаєте чим раз більше сю околицю?

— Так, пізнаю єї тепер. Се найбільше диво, яке менї трафляло ся чути на своїм вікі і їй Богу — найдивнїйше і найменше сподіване.

Тимчасом прийшли мої товариші Томпсон і Роджерс зі своїми клунками і парасолями і слухали мовчки слів капітана. Томпсон поклав менї в жменю пів доляра і сказав тихцем:

— Се моя пайка на олеодрук.

Роджерс пішов за его приміром.

Еге-ж, дивно було бачити, як Міссісіпі котить ся саме тим місцем, де перед двацяти роками пишало ся показне, велике, заможне місто, столиця великого і цвитучого округа, місто, де я пізнав найкращу і наймилїйшу дівчину в долині Міссісіпі! Тепер місто щезло, затоплене, здобич риб! Не лишило ся нїчо, лише шопа і розвалений цегляний комин!

А де ті десять тисяч долярів?

В середу, дня 8 червня с. р. „Фавст“, опера в 5 діях Гунода. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

Початок о год. 7½ вечером. — Білети продає торговля п. Юзичиньского і Гервого.

— Дрібні вісти. В Товстім відбуде ся дня 12 с. м. о 2 годинї по полудни злет „Соколів“ і „Січий“ скалатского повіта на посьвячене прапора. — Канцелярия Тов. „Просьвіта“ в Стрию буде отворена в перших днях червня на ново. — В склепі Фердинанда Гіглера при ул. Галицкій згубив хтось золотий перстїнь з білим каменем. — Вчера по полудни відбув ся у Львові другий лет бальона. — Сим разом летіли ним лиш два воздухоплавці інж. Ріхтман і капітан Журовский. Бальон підлетів до висоти 3350 м. а при слабім вітрі летів дуже поволи в сторону як до Брухович. Бальон було дуже добре видко зі всїх сторін в місті, хоч хвилями щезав з очий в хмарах. У висоті, до якої бальон долетів було вже лиш 3 степені тепла і воздухоплавці були таки добре померзли. Около 7 год. спустив ся бальон щасливо без найменшої перешкоди в Ясинсках коло Рокитна за Бруховичами. — На ул. Берка знайдено фаску масла ваги 5 кільо. — Михайло Дашкевич вкрав з воза Гринька Уська фляшку з пивом а коли Усько упімнув ся о порожну фляшку, він ще его набив. — Сторожисї дому при ул. Руській ч. 16, Катерині Макуховій, вкрадено 3 шнурки коралів.

— Конкурс тов. „Вакацийних Осель“. Тов. „Вакацийних Осель“ вишле і сего року в часі лїтних ферий кількадесять дівчаток в віцї 7—15 лїт на чотиротиждневий побут на село і в тій цїли розписує отсим конкурс. Услівя принятя: Дуже добре поведене і добра кляса; приняті складають по 5 К титулом коштів подорожи. Для заможнїйших виносить повна заплата за харч 30 К, а знижена 15. Подане належить вносити найдальше до 18-го червня на адресу: Дирекция школи ім. Шевченка у Львові Мохнацкого ч. 12. Лікарскі оглядини дїтий відбудуть ся в школі ім. Шевченка в недїлю 26 червня, о год. 9 рано. Час від'їзду подасть ся пізнїйше. Просимо оо. катихитів львівских шкіл, щоби зволили повідомити дїти своєї школи. За видїл: О. Бачинська предсїдателька, о. В. Лициняк секретар.

— Знов шпігуни. Три днї тому назад арештовано в Бродах на двірци зелїзничім якогось Володимира Дзержбіньского, при котрім знайдено плян перемиских фортифікаций. В звязи з тою справою переведено ряд ревізий в Бродах, Перемишли і Львові. Дзержбіньский був функціонарем сторожі скарбової, звідки его відправлено за провини службові. — В Улазові коло Чесанова арештовано за шпігуньство в користь Росиї якогось Володимира Лісовского бувшого солліцитатора адвокатского; у него знайдено компромітуючі папери.

— Не удало ся. Служниця Катерина Бернацка мабуть внаслїдок нещасливої любови постановила відобрати собі житє і в тій цїли кинула ся оногди вечером в домі при ул. Шептицких ч. 41 з другого поверха на подвірє. В хвили тій коли самоубийниця летїла на долину і була вже близько землї, підбіг один з робітників, які були на подвірю і пхнув єї рукою в бік. В той спосіб ослабив ся розгін з яким она спадала і Бернацка впавши на землю лиш легко потовкла ся. Як би не відвага і розум того робітника була би певне вже не жила, а так єї замах на власне житє не удав ся. Сусїди порадили їй, щоби того більше не робила, бо то може зле закінчити ся а она обіцяла послухати їх ради.

— Нещасливі пригоди. В Руді рожанецкій в маєтности бар. Ватмана, в чесанівскім повітї стала ся дня 31. мая така пригода: Теодор Незнай, машиніст електричний, казав якомусь слузї перед кількома днями вичистити бочку з бензини. Слуга виполокав бочку три рази і лишив єї на сонци. Син бл. п. Незная, звернув увагу батька на то, що в бочці щось тліє. Незнай приступив до бочки а не могучи добачити нічого засьвітив сірничок і в тій хвили настав страшний вибух. Незнаєм відкинуло на кілька метрів далеко, одіж на нім займила ся і він в одній хвили станув цїлий в полуміни а відтак ледви вже заволік ся до дому і помер внаслїдок сильних ран від попеченя.

— Живцем згоріла. В Чагрові коло Букачовець, рогатиньского повіта вибух дня 1 с. м. перед полуднем огонь на обійстю одного з тамошних господарів. Зачала горіти стайня, в котрій були три штуки худоби. Стара, 70-лїтна бабуся хотячи ратувати худобу, вбігла до горіючої стайнї і вивела звідтам дві корови. Коли вернула ся по третю, вже не вийшла із стайнї, згоріла живцем в полуміни.

— Про катастрофу в Перемишли доносять дальше: Вчера по півночи около 2 год. відкопано в пивници з під румовища двох хлопців склепових, Мариняна Венцля лїт 17 і Станислава Пурха лїт 15. Лице Венцля було зовсім почорнїле від пороху, а волосе обсмалене. На тїлї Пурха не видко було ніяких слїдів. Пурха держав в руцї ліхтарку зі сьвічкою, котра мабуть стала ся причиною катастрофи. Із зелїзної скринї, в котрій находив ся порох, позістала лиш скручена бляха. Отже при тій катастрофі згинуло всего лиш троє людий.

Що було безпосередною причиною тої катастрофи, годї знати і ледви чи слїдство що викриє. В дни катастрофи а тим більше перед самою катастрофою ніхто в склепі не купував і не жадав пороху ані також ніхто тих хлопців не посилав до тої пивници. Всї субєкти і касиєрка були в склепі, а властитель з женою в своїм помешканю на 1. поверсї. Не було лиш згаданих хлопців. Може отже бути, що они оба порозумівшись з собою, пішли до пивници і там чи то папіросами чи сірничками або сьвічкою викликали вибух.

Як сильний був вибух, можна зміркувати з того, що в судї, віддаленім на 500 метрів від місця катастрофи, трибуналом суду присяжних аж підкинуло на кріслах, а особами стоячими близько вікон так потрясло, що они мало не поперевертали ся. В камениці Шанцера і его склепі єсть велика шкода; зі стін поспадали всї образи, фляшки і товари поспадали, побили ся, порозсипували ся і т. д. Загальну шкоду обчисляють за 100.000 корон. У войскових кругах суть того переконаня, що в пивници мусїло бути що найменше 50 кільо пороху а не лиш 10 кільо як Шанцер каже. Шанцер обовязав ся виплатити відшкодоване властителям ушкоджених камениць і родичам нещасливих хлопців. Мимо того буде він мусїв відповідати перед судом, бо держав більше пороху, як то закон дозваляє.

Телеґрами.

Рим 4 червня. Грецкий король Юрий прибув тут о 9 год. перед полуднем.

Відень 4 червня. Комісия буджетова радила нинї над буджетом міністерства справедливости. Пос. Романчук обговорював перетяжене персоналу судейского. Бесїдник заявив ся за помноженєм персоналу і утворенєм нових судів та за унормованєм правного становища і поліпшенєм положеня душпастирів в галицких заведенях карних і за поліпшенєм або стабілізациєю тимчасових слуг судових і дозорців вязниць.

Сараєво 4 червня. Урядова ґазета в надзвичайнім виданю оголошує відпоручне письмо Цїсаря до ґен. Варешаніна з подякою за патріотичне приняте населенєм і виразами вдоволеня Цїсаря з побуту в Босниї і Герцеґовинї.

Париж 4 червня. Турецкий наслїдник престола виїхав нинї рано до Відня.

Будапешт 4 червня. Доси знає ся 396 вислїдів виборів. Народна партия працї 241, Кошут 47, Юшт 38, партия людова 13, народности 7, безпартийні з 1867 р. 17 з 1848 р. 10.

Женева 4 червня. Тутешний постійний молодоегипетский комітет ухвалив остру резолюцию з протестом против бесїди Рузвельта в Льондонї.

Ціна збіжа у Львові.

дня 3-го червня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до 11·40
Жито	7·30	„ 7·50
Овес	7·30	„ 7·50
Ячмінь пашний	6·50	„ 6·70
Ячмінь броварний	—·—	„ —·—
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка	—·—	„ —·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Перестерога!

Машини дра Ґаспарого суть патентовані.
Підрабляючих безезглядно нищимо.
Дві галицкі фірми, котрі машини наші підрабляли, обжаловалисьмо.
Вистерігати ся треба перед безвартностними підробленями.
Купуйте лише
чинні машини дра Гаспарого
Ми тепер будуємо патентовану машину дахівкову також яко
Машини комбінацийні (Патент)
На одній машині можна виробляти цегли, дахівки, рури дренові і плити тротуарові.
Найліпшою машиною до виробу бльоків порожних єсть наша
патентована машина „Phönix“.
Відношенє бльоків злишне. До услуги тільки один робітник.
Дра Ґаспарого форми COLUMBUS до рур неупереджені.
Всі машини і форми до виробів цементових.
Фабрика специяльних машин
ДР. ҐАСПАРИ і Сп. Markranstädt **(САКСОНІЯ).**
Заступництво в Галичині: **Промисл цементовий у Львові. ул. Кароля Людвика 5.**
Точні відомости дає також брошура 126.

Інсерати

до
„Народної Часописи“
і Gazet-и Lwowsko-ї
приниме
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сідельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.
Ціни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.